

РЕШЕНИЕ

№ 270

гр. С.З., 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., II ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

Членове: Иванела Ат. Караджова
Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Диана Д. Иванова
като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Въззивно търговско дело № 20225501000298 по описа за 2022 година

Обжалвано е решение № 8/15.02.2022 г., постановено по гр. д. №314/2021 год. по описа на РС – Г., с което е отхвърлен предявения от „З.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.“*** против ОБЩИНА Г., ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Г., бул. *** иск по чл. 422 от ГПК за признаване за установено, че Община Г. дължи на „З.“ АД - С., сумата 1382.17 лв., представляваща платено застрахователно обезщетение на основание сключен договор за застраховка „Каско на МПС“, по образувана щета № 33016030100429, сумата от 421.21 лв., представляваща мораторна лихва за периода 29.04.2018г. - 29.04.2021г., ведно със законна лихва върху главницата от 29.04.2021г. до изплащане на вземането, за което вземане е издадена заповед за изпълнение № 56/31.05.2021г. по ч. гр. д. №182/2021г. по описа на Районен съд - Г., като НЕОСНОВАТЕЛЕН и е осъден ищецът да заплати на ответника разноски в размер на 500 лева.

Въззивникът „З.“ АД - С. счита, че решението е незаконосъобразно и необосновано, като излага подробни съображения. Моли съда да отмени решението и да уважи предявения иск. Алтернативно моли при потвърждаване на обжалваното решение, съдът да се произнесе по

разноските, като е направено възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК. Претендира направените по делото разноси.

Въззиваемият ОБЩИНА Г. е подал в законоустановения срок писмен отговор, с който оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Прави искане съда да потвърди обжалваното решение. Претендира разноските в производството.

Окръжен съд – гр. С.З., в настоящият си състав, след като обсъди данните по първоинстанционното и въззивното производства, УСТАНОВИ:

Видно от приложеното ч. гр. д. № 182/2021г. по описа на Районен съд - Г., съдът е издал в полза на „З.“ АД срещу Община Г. заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК за сумата от 1382.17 лв., представляваща платено застрахователно обезщетение на основание сключен договор за застраховка „Каско на МПС“, по образувана щета № 33016030100429, за сумата от 421.21 лв., представляваща мораторна лихва за периода 29.04.2018г. - 29.04.2021г., ведно със законна лихва върху главницата от 29.04.2021г. до изплащане на вземането. Присъдени са и разноси в общ размер на 111.07 лв.

В срока по чл. 414 от ГПК длъжникът е възразил срещу заповедта за изпълнение, поради което в срока по чл. 415, ал.1 от ГПК заявителят предявил против длъжника настоящия установителен иск за вземането си.

По делото не се спори, че на 30.03.2016 г. е настъпило ПТП с лек автомобил марка „Ауди“, модел „А 6“ с рег. № СТ 5447 ВН, който движейки се, попаднал в необезопасено, необозначено и несигнализирано препятствие на пътното платно - дупка. Същият автомобил е бил собственост на „П.“ ЕООД, като към момента на ПТП е имало сключена комбинирана застрахователна полица за застраховки „Каско“ и „Злополука“ на МПС № 0000515607 от 01.02.2016 г. със срок на действие от 04.02.2016 г. до 03.02.2017 г. Като последица от това ПТП били реализирани материални щети на автомобила.

В първоинстанционното производство са представени: ф-ра №0000000433/24.06.2016г. за закупени нови гуми, на стойност 470 лв., с ДДС; ф-ра №00000069599/04.06.2016г. за закупени стоки и осъществен труд на стойност 1392.80 лв., с ДДС.

Не се оспорва от страните по делото наличието на комбинирана застрахователна полица №0000515607 по застраховка „Каско и злополуки“ към „З.“ АД за периода 04.02.2016г. - 03.02.2017г. за увредения автомобил. Собственик на застрахования автомобил е „П.“ ЕООД, който е упълномощил ЕТ „З.“ гр. С.З.. С уведомление- декларация за щета по застраховка „Каско на МПС“ от 04.04.2016г., упълномощеният Я.И. е заявил пред застрахователното дружество настъпили вреди на застрахования автомобил, вследствие ПТП от 30.03.2016г.

Съобразно задълженията, произтичащи от договор за застраховка „Каско“ на МПС, „З.“ АД - гр.С. образувало преписка по щета № 33016030100429, като застрахователното дружество установило размера на настъпилите вреди на застрахования автомобил в хода на процедурата по установяване на щетата. Според доклада по щета, сумата от 1160.67 лв. е изплатена като обезщетение, като остава за изплащане сумата от 211.50 лв. Посочените суми са изплатени от застрахователя на ЕТ „З.“ гр. С.З. на 22.06.2016г. и на 28.07.2016г., видно от два броя извлечения от преводни нареждания.

С регресна покана изх.№ Л7948/12.08.2016г., връчена на 17.08.2016г., ищецът е поканил ответника Община Г. да възстанови заплатеното застрахователно обезщетение в общ размер на 1382.17 лв. Не се спори, че сумата да е била платена.

В производството пред РС е разпитан като свидетел водача на увредения автомобил Я.И.. Същият твърди, че през зимата на 2016г. в с. О., на главния път, управлявайки джип „Ауди“, попаднал в необезопасена дупка, вследствие на което били нанесени щети по автомобила.

По делото е бил разпитан и св. С.Г. - кмет на с. О., общ. Г.. Същият е посочил, че участъкът от пътя, който свързва индустриалната зона на „Б.“ до населеното място до табелата на с. О., се поддържа от АПИ С.З.. Според свидетеля, този път е от третокласната пътна мрежа и е в окаяно състояние, като от 1973 г. не е ремонтиран. Целият път III - 5504 се води М. - И. - М. - О. - Т. и е изцяло от Републиканската пътна мрежа.

Показанията на свидетелите са непротиворечиви досежно сочените обстоятелства. По отношение на обстоятелствата дали път III - 5504 - М. - И. - М. - О. - Т. е изцяло или отчасти от Републиканската пътна мрежа

свидетелските показания са недопустими, тъй като тези обстоятелства следва да се установяват с официални писмени доказателства, каквито правилно са били събрани от РС в хода на производството.

В първоинстанционното производство е назначена и приета съдебна автотехническа експертиза, от чието заключение, неоспорено от страните, се установява, че процесното ПТП е настъпило на 30.03.2016г. в община Г., по третокласен път III- 5504, в частта му свързваща индустриалната със залесената част на О., северозападно от кръстовище с отбивка на пътя към вход за товарни автомобили към депо. Според експерта, липсват данни към момента на настъпването на ПТП дупката да е била обозначена или да е имало сигнализиране. Нанесените щети на автомобила, подробно описани от експерта, са на стойност между 983 лв. до 1246.43 лв., в зависимост от цените на различните доставчици. Вещото лице посочва, че от техническа гледна точка нанесените щети са вследствие описания механизъм на ПТП.

Видно от Решение № 945 от 01.12.2004г. на МС на РБ и приложение № 1, т.1 към същото решение със списък на републиканските пътища, път с номер 5504 - М. - И. - М. - пътно кръстовище О. - /Р. - Г./ фигурира като път от републиканските пътища.

При така установеното от фактическа страна, могат да се направят следните правни изводи:

Спорът се свежда до това, къде е настъпило процесното ПТП, за да е налице пасивна легитимация и да се ангажира отговорността на ответника.

От заключението на съдебна автотехническа експертиза се установява, че процесното ПТП е настъпило на 30.03.2016 г. в община Г., по третокласен път III- 5504, в частта му, свързваща индустриалната със залесената част на О., северозападно от кръстовище с отбивка на пътя към вход за товарни автомобили към депо.

По делото е представено Решение № 945 на МС от 01.12.2004 г. за утвърждаване на списък на републиканските пътища, с Приложение № 1, приемане на списък на републиканските пътища, за които се събира такса за ползване на пътната инфраструктура - винетна такса и за определяне на съоръжение, за което се събира такса по чл. 10, ал. 4 от Закона за пътищата за ползване на отделно съоръжение по републиканските пътища, в който фигурира процесният път III-5504 - М. - И. - М. - пътно кръстовище О. - /Р. -

Г./.

Съгласно разпоредбата на [чл. 8, ал. 2 от Закона за пътищата](#), републиканските пътища са изключителна държавна собственост. Съгласно разпоредбата на [чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗП](#), републиканските пътища се управляват от А., която е юридическо лице - второстепен разпоредител с бюджетни кредити /[чл. 2, ал. 1 от Правилник за структурата, дейността и организацията на работа на Агенция "Пътна инфраструктура"](#)/. Съгласно разпоредбите на [чл. 29](#) и [чл. 30 ЗП](#), Фонд "Републиканска пътна инфраструктура" поддържа републиканските пътища, съобразно транспортното им значение, изискванията на движението и опазването на околната среда, както и осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища. Поддържането на пътищата, съгл. [т. 14 от ДР на ЗП](#), е дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, предпазване на пътищата от преждевременно износване, охрана и защита на пътищата, водене на техническа отчетност на пътищата, а [чл. 75, ал. 3 ЗУТ](#) въвежда изискването транспортната техническа инфраструктура да осигурява най-добри условия за удобен, безопасен и икономичен транспорт на пътници и товари и за достъпност на лица с увреждания, при опазване на околната среда. Освен това, разпоредбата на [чл. 3, ал. 1 ЗДвП](#) изисква лицата, които стопанисват пътищата, да ги поддържат изправни с необходимата маркировка и сигнализация за съответния клас път, организират движението по тях така, че да осигурят условия за бързо и сигурно придвижване и за опазване на околната среда от наднормен шум и от замърсяване от моторните превозни средства.

В разпоредбата на [чл. 167, ал. 1 ЗДвП](#) е предвидено задължение на лицата, които стопанисват пътя, да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок. Дупката по пътното платно представлява "препятствие на пътя" по смисъла на [§ 1, т. 19 от ППЗДвП](#), тъй като нарушава целостта на пътното покритие и създава опасност на движението.

В настоящия случай е безспорно, че мястото, където е настъпило процесното ПТП е на път, който е част от Републиканската пътна мрежа, поради което пасивно легитимиран по иска се явява А..

Предвид гореизложеното, въззивният съд намира, че решението на РС – Г. е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

По възражението на въззивника по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение, присъдено с обжалваното решение, съдът счита, че същото е следвало да бъде направено пред първоинстанционния съд.

Водим от горните мотиви, Старозагорският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 8/15.02.2022 г., постановено по гр. д. № 314/2021 год. по описа на РС – Г..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____